

کاربگەرکی شاعیرانی رابردوو
لەسەر مەولەوی و
مەولەوی لەسەر شاعیرانی هاوچەرخ و
باش خۆی

حەمەرەشید نەمینی

سەرمتا وەك پێشەکی و هەوائی

هەرچەند لەسەر مەولەوی لەم چەندسالەى دوایەدا زۆر تراوە و زۆریش
نوسراوە، بە تایبەت لەو چەند گۆنگرەو کۆبۆنەوێ وەك، کۆنگرەى سەقز،
کۆنگرەى سلیمانی و سەرشاتە، کۆنگرەى سنە، هەمايشی یەك رۆژەى
تازناوای سەلاس وە..... لە ئەو کۆرۆ کۆ بۆنەوانەیش بە سەدان وتارو
لیکۆلینەوێ ئەدەبى و زانستى لە سەرئاسارى ئەو نەمرە بەلگەى
راستەقینەى ئاستى پایە بەرزى و کەسایەتى مەولەویمان بۆ دەس نیشان
ئەگریت، لەکەنارى ئەوانەیشدا چاپى ئاسارەکانى بە تایبەت دیوانە
شێعرەکەى کە بەشیۆهێ هەورامى نوسىویەتى، لە لایەن هەندى
لەنوسەرانی ناودارى کوردەوێ چەند جار چاپ وەرگیرانى لەسەرکراوە،
ئەگەر بێلین هێشتا نەمان توانیوێ بە تەواوى ئەركى خۆمان بە نىسبەتى
مامۆستا مەولەویەوێ جى بە جى بکەین بى جى نیه ؟!

ههروا زۆریه‌ی به‌پێزان ناگاداران مامۆستا مهولهوی ئاساری زۆری له شوین به‌جی ماوه ئه‌وانه‌ی تا ئیستا كه‌وتونه‌ته به‌رده‌ست (دیوانه‌ شیعری به‌شیوه‌ی هه‌ورامی له ۲۲۶۰ دێی) (الفضیله به‌ عربی له ۲۰۳۱ دێی) (العقیده به‌ شیوه‌ی کرمانجی ناوه‌راست له ۲۴۵۲ دێی) (الفوانح به‌ فارسی له ۵۲۷ دێی) داو نامیلکه‌یه له سه‌ر ئادابی ته‌ریقه‌ی نه‌قشبه‌ندی و..... له نیو ئهم ئاسارانهدا زیاتر ئهو دیوانه‌ شیعره‌ی به‌ شیوه‌ی هه‌ورامی نوسراوه چاپ کراوه و كه‌وتوه‌ته‌به‌رده‌ستی هه‌موان، هه‌تا هه‌ندیک واده‌زانن مهولهوی ته‌نها ئهو دیوانه‌ شیعره‌ی هه‌یه، نه‌گه‌ر به‌چاویکی زانستیانه‌ش سه‌یری ئهم دیوانه‌ی مهولهوی بکریت نه‌توانین به‌یه‌کی له‌ شاکارانی ئه‌دهبی کوردی و پارا و پرمانا و ره‌وانترین شیعره‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌س نیشان بکرین، بۆیینه‌ باسه‌یری ئهم دێره‌ی بکه‌ین.

دیاره‌ن دێه‌م هه‌م ده‌رد نۆمه‌ن

ئهمجاریش جه‌ نۆ ئاره‌زووی تۆمه‌ن

ئه‌وانه‌ی ناگاداروشاره‌زای ئه‌دهبی هه‌ورامین به‌وه‌ی ده‌زانن (ئهمجاریش) لانی که‌م ده‌بوايا (ئهمجاریج) بنوسرایا، که‌چی مامۆستا مهولهوی به‌ ناگاداری له‌وه‌ی که‌ سێ پیتی (ج وچ) بکه‌ونه‌پشت سه‌ری یه‌ك چه‌نده‌ ده‌ربرین یان (ئه‌دایان) گرانه‌، هاتوه‌ له‌پیتی که‌ زیاتر له‌کرمانجی ناوه‌راست که‌لکی لی وهر نه‌گیریت وهرگرتوه‌، نه‌گه‌ر ده‌ئین شیعره‌کانی نه‌رم و ره‌وانن زیاتر له‌وه‌ شوینانه‌ی که‌ پێویست بووه‌ له‌وشه‌گه‌لی زاراوه‌کانیتر یان زمانه‌کانیتر به‌ جوانی که‌لکی وهرگرتوه‌، له‌ که‌ناری ئه‌وه‌یشدا باشتین فنونی ئه‌دهبی به‌کارگرتوه‌وه‌ له‌لایه‌تریشه‌وه‌ له‌ شیعری

شاعیرانی پېش خوئی به تایبته شاعیرانی فارسی زمان به جوانی ناگادار بووهو که لکی لی وهرگرتوون، له زور شوینیشدا تیکوشاوه بو پاراو کردنی زمانه کهی، نه مانهش به تیک را بوون به رچه و ریاوی قوتابخانهی مهولهوی و تا نه مپویش به رده وامه.

وهك هه والی

له که ناری نه وهیشدا به داخه وه تا هه نوکهیش هیشتای له دوو بوواری سه ره کی دا هه رمانی نه وتو له سه ر شیعره کانی نه کراوه.

یه که م: راسته بو یه که م جار نه رکو ماندو بوونی چاپی که وته نه ستوی ماموستای نه مر مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، هه رواکه خویشی فرمویه تی (هه رچون بی من نه وهی له توانا بوو کردم، وه نه بی بلنیم که م و کورتی له نیشه که ما نییه، چونکه پرژهی وا هه رگیز به تاقه که سیک به بی که م و کورتی ناهینریته دی)، که چی نه وانهیش وا چاپی دوو باره و ئوفسیدو وه رگه رانیان له و دیوانه دا کردوه، نه هاتون به شیویه کی به راوردکاریو زانستی ناته واویو هه له کانی راست که نه وه و شیعری شاعیرانیت که به ناوی مهولهوی و یان هی مهولهوی به ناوی که سانیت له چاپ دراون جییا کرینه وه وه له جیگای خویمان بنوسرینه وه.

دوو هه م: هیشتای زوری له شیعره کانی مهولهوی له لایه ن شوین که وتوانو لایه نگرانی نه و نه ده به به ناریکی و نادرست ده خوینرینه وه، به تایبته گورانی بیژانی هه ورامان، که نه و جوره خویندنه وهش له زور شویندا نه بیته هوی له دهس دانی باری مهعنی و فهنی شیعره کان.

نه مانه و هه ندی هۆکاریتری وهك که لک وه رنه گرتنی ئاساری شاعیرانی کورده به شیویه نه رم نه فزاریو دوور بونیان له ره وه ندی دیجیتالی

مودپرن و چهند هۆکارتر، برای به‌ریزو هۆگری فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی کاک عه‌بدو‌لای حه‌بیبی له شارۆچکه‌خنجیلانه‌که‌ی نودشه پرۆژه‌یه‌کی له‌م بابته‌ی له‌ سه‌ر مه‌وله‌وی راگه‌یانده‌، که ئه‌توانم بلییم له ناستی خۆیدا که‌م وینه‌وپر بایخ بوو، کاتی چوین و له‌ نزیکه‌وه ئه‌و به‌ریزه‌مان بیینی و به‌ وردی باسی پرۆژه‌که‌ی کرد، زۆر پی‌ خوشحال بوین و به‌ئینیشمان پی‌ دا له‌ راده‌ی تواناو دسه‌لاتی خۆمان یارمه‌تی بده‌ین، بابته‌ی پرۆژه‌که‌یش ئه‌مه‌ بوو، که دیوانی مه‌وله‌وی پاش به‌راورد کردن له‌ گه‌ل چهنده‌ها نوسخه‌ی ده‌ستنوس وزۆریه‌ی ئه‌و دیوانانه‌ی که‌ چاپ کراون و شیعره‌ چاپ نه‌کراوه‌کانیشی که‌ لک وهرگیربو، ئه‌وه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم بکریت به‌ سه‌رچاوگه‌ی شه‌مویان، پاش ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل چهند که‌سیکی خاوه‌ن رایی و بۆچون له‌م بابته‌، به‌ تایبه‌ت مامۆستا نه‌حمه‌دی نه‌زیرو کاک موحه‌مه‌دی فه‌هیم له‌ سنه‌و ماموستای مومنی نوری و خوالیخۆش بوو کاک یوسفی ره‌سو‌ل ئابادی و کاک مومنی یه‌زدان به‌خش و به‌نده‌یش له‌ شاری پاوه له‌چهند دانیشتنیکی بی‌ وچان دابه‌راورد کاری ئه‌و هه‌رمانه‌مان به‌ ئه‌نجام گه‌یانده‌و زۆریه‌ی ناته‌واویه‌کانی راست کرانه‌وه، له‌ دوای ئه‌وه‌ش هاتینه‌ سه‌ر ئه‌و رایه‌ که‌ پاش نوسینه‌وه‌ی دوو باره‌یان مامۆستا موحه‌مه‌دی فه‌هیم به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی و ده‌ربرپینیکی دروست بیان خۆینیتته‌وه، ئه‌و کاته‌ به‌ شیوه‌ی نه‌رم ئه‌فزاری له‌ سه‌ر سیدیو راگه‌یانده‌کانی وه‌ک ئه‌نترنیتو میدیاکانا بلاو بکریته‌وه، تا ئیدی هه‌تا ئه‌گه‌ر که‌سی غه‌یری هه‌ورامیش به‌ جوانی شیوی خۆیندنه‌وه‌و به‌یانی دروستیان بزانی چۆنه‌ ؟، لی‌رده‌دا ئه‌رکی سه‌ره‌کی و ماندوو بونی بی‌ وچان که‌وته‌ سه‌ر شانی به‌ریزان کاک عه‌بدو‌لای حه‌بیبی و له‌ دوای ئه‌وه‌یش مامۆستا موحه‌مه‌دی فه‌هیم، کاتی ئه‌و هه‌رمانه‌یش به‌ ئه‌نجام

گه‌یشت، هاتینه سهرئه و رایه له‌گه‌ل چاپی دوو باره‌ی دیوانه‌که‌یدا نه‌و سیدیانه‌یش بلا و بکرینه‌وه، نه‌گه‌رچی نه‌مه‌یش له‌ خۆیدا ماندوو بونیکی که‌ی وا به‌ شوینه‌وه، که‌چی مامۆستا مه‌وله‌وی له‌وه‌ی زیاتر مافی وا به‌ سهر ئیمه‌وه، نه‌ده‌یی کوردیش خۆی به‌ قه‌رزاری ده‌زانیت، به‌س نه‌و ماندوو بوونه‌مان له‌ به‌رابه‌ری گه‌وره‌یی مه‌وله‌ویدا شتیکی زۆرکه‌مه‌و ته‌نها نه‌توانین ب‌لین که‌هه‌ستی خۆشه‌ویستی خۆمان به‌ نیسه‌تی نه‌و پایه‌ به‌رزوه‌ ده‌رب‌پروه، ناتوانین ب‌لین نه‌م هه‌رمانه‌ی ئیمه‌ کاملترین دیوانی مه‌وله‌ویه له‌م باب‌ه‌ته‌وه، نه‌بی چهنده‌ها نه‌وه‌نده‌یتر ماندوو بن تا بتوانن هه‌نگاو‌یتر نه‌م نه‌رکه‌ به‌ره‌و پ‌یش به‌رنو تیشک هاو‌یژی ب‌خه‌نه‌ سه‌رباری نه‌ده‌یی ئاساره‌کانی مه‌وله‌وی به‌ تایبه‌ت نه‌م دیوانه‌ شیعه‌ی.

نه‌وا منیش وه‌ک قوتابه‌کی نه‌م قوتابه‌خانه‌یه، به‌گویه‌ری توانای خۆم له‌و کورته‌ و تاره‌یدا ده‌مه‌ویت کاردانه‌وه‌ی شیعه‌ی شاعیرانی رابردوو له‌ سه‌ر مه‌وله‌وی و هی مه‌وله‌وی له‌سه‌ر شاعیرانی هاو‌چه‌رخ و پاش خۆی ب‌خه‌مه‌ به‌رچاوی لایه‌نگرانی نه‌ده‌یی کوردی، هه‌رچه‌ند له‌ هه‌ندی شویندا ئاماژه‌ به‌ بری له‌و کاردانه‌وه‌یانه‌ کراوه، به‌تایبه‌ت کاک‌ه‌کیمی مه‌لا سالج له‌ کتیبی شیعه‌ه چاپ نه‌کراوه‌کانی مه‌وله‌وه‌ی، منیش ناییم ته‌واوی نه‌و باب‌ه‌تانم ده‌سنیشان کردون به‌ راسی نه‌گه‌ر بمانه‌وی هه‌رمانیکی چ‌رو پ‌ری ئاوا ب‌خریته‌ به‌رده‌ست زۆر له‌وه‌ی زیاتر کاتی پ‌یویسته‌ که‌له‌ کۆرو کۆبونه‌وه‌یه‌کدا ده‌ست نیشان نه‌کریت، تیگۆشاوم شتانیکیش ده‌ست نیشان که‌م که‌ زۆربه‌یان تا نه‌م‌رۆ باسیان له‌سه‌ر نه‌کراوه.

خیام =
ابر آمدو بازبر سبزه گریست
بی باده گلرنگ باید زیست
این سبزه که امروز تماشاگاه ماست
تاسبزه خاک ما تماشاگاه کیست

مهولهوی =
سهوزهی خاک پای یاران هام فہرد
فریمان و فہرش بہزم ویمان کہرد
کہوسهوزهی نیمہیچ نہ کام ہہردی بو
و فہرش مہجلیس کام هام فہردی بو

نیرمدادہقاودمقی کاریگہری لہوشیعرہدا دہرکہوتوہ، ہہتا و ہک
نہوہیہکہ و ہرگیرانیکی نازاد لہ سہر نہو چوارینہ کرابیت، کہچی لہ
شوینی کہدا مهولهوی بہکہلک و ہرگرتن لہ رہوتی خہبیام توانیویہتی نہو
ہہستہی، بہ شیوہیہکی تاییہتی خوئی دہر بریو شتانیک بلتیت کہ زور لہ
خہیامہوہ نزیکن، و ہک نہمانہی خوارہوہ.

خیام =
از آمدنم نبود، گردون را سود
وازرقتن من جمال جاهش نفزود
وازیچ کسم نیز دو گوشم نشنود
کہ این آمدن، رقتنم از بہرچہ بود

یان =

آنهاکه کهن شدند، آنهاکه نوند
هرکس پس از آمدن یکایک بروند
این کهنه جهان به کس نماند جاوید
رفتند، روند، دگر آیندوروند

مهوله‌وی =

هرچی دیت وه‌چم شی وه‌سه‌فهردا
ههرچی مه‌وینی هانه گوزه‌ردا
کس حالی نه‌بی، وه هیچ نه‌فاما
نه‌وپه‌ی چی‌ش ویه‌رد ئی‌ذپه‌ی چی‌ش ناما

خیام =

این اهل قبور خاک گشتندو غبار
هرزره زهرزره گرفتند کنار
آه این چه شرابیست که ناخورده در دست
بیخود شده، بیخبرند از همه کار

مهوله‌وی =

چوون نه‌دل شنۆی مه‌زه‌ی مه‌ی داران
بذیه چۆن وه تۆی لۆنگی مه‌ویاران

خیام =

روزی که گذشت ازو یاد مکن
فردا که نیامده است ازو یاد مکن
برنامه‌ده و گذشته بنیاد منه
حال خوش باش و عمر بر باد مکن

مهولهوی=

ویهرده ویهرده، ههولن پهی باقی

ئهمجار یه دهرویش، یه نهیچی وساقی

لهم وینانه دا جار جار له چهند چوارین ئیلهامی وهرگرتوه شتیکی وتوه
کهلهوانهوه زور نزیك بووه، جوری تریشی وهك نهو دووانههی دوایه به
تاكه دیر نهو ههستههی دهربرپوه، وابزانم نهو وینانههی بو خهییام بهس
بیو دهچینه سهر شاعیرکههی پایهبهرزهی کههی فارسی زمان، که نهویش
مهولانا جهلاله دین موحه مهدی بهلخییه که لیره دا ئیمه تهنه به مهولانا
ناوی نه بهین، نه دوو شاعیره یانی مهولهوی ومهولانا جییا له شیوازی
نه دهبی ونزیك بونه وهی روالهتی شیعریان زیاتر له روانگاو اندیشهی
عیرفانیه وه له یهك نزیك دهبنه وه و له نهوپه ری جوانی دا له گهل گیانو
ههستی مروفت بهیوهندی نهگرنو بهرهو دنیا بهکی تایبهتی خویان رای
دهکیشن، دهبا له باتی نهوهی که زیاتر له بارهیه وه بدوین دهر وازهیه له
نزیکایهتی نهو دوو روانگایه ناواله کهین و به چهند دیرئ لهو دوو
که سایه تیانه دلۆپی له جاوگهی زه لالو بی کوتایان لیوئ تهر کهین
به ردهیه به لادهین.

مهولانا= دفع کن از مغزو از بینی ز کام
تا ذبیح اله آید در مشام
باز کن دو چشم را از موی عیب
تا ببینی باغ و سروستان غیب

مهولهوی=

ههرکه سی دانش نه فامش نه بو

بینی عیرفانش زوکامش نه بو

گروفتی ده‌ماخ نه‌دابؤ پهرداخ

په‌ی په‌ی بؤی نازیز مه‌یؤش وه‌ده‌ماخ

مه‌ولانا=

چون قلم دروصف این حالت رسید

هم قلم بشکست و خودکاغذدرید

مه‌ولهوی=

نه‌دل یادرز سه‌حفه‌ی نامه‌شهن

نه‌سه‌رپه‌نجه هؤش گرت‌ه‌ی خامه‌شهن

مه‌ولانا=

گزریک تلخی کنم فریادو داد

خاک صد ره برسر اجزام باد

مه‌ولهوی=نه‌ره‌هرسات دهردی دهردیوت‌هرچهن

به‌یؤماچؤناخ په‌یدهردی هه‌نی

مه‌ولانا=

تومگومار ابدان شه‌یارنست

باکریمان کارما دشوار نیست

مه‌ولهوی=

یاچه‌گونای من که‌ره‌م ئاوان تهر

ره‌حمت جه‌تاوان من فراوان تهر

مه‌لانا=

خنده از لطفش حکایت میکند

گریه از مهرش شکایت میکند

مهوله‌وی=

مه‌یل وقین هه‌ردووهر جه‌شه‌خسیوه‌ن

جه‌ریمه‌وخه‌لات شیوه‌ی که‌سیوه‌ن

مه‌لانا=

آنکه دل بیدار دارد، چشم سر

گر بخسبد بر گشاید صد بصر

مهوله‌وی=

دیدهی سهر نهرشی دیدهی سرکافین

نیددای مونا‌فین نه‌وده‌وای شافین

مه‌لانا=

کاشک غیر از تو آگان‌بودجان من

خودندانستی بجز جان معنی دان من

مهوله‌وی=

ناخ په‌ی خه‌لوه‌تی بدیام وه‌بی خه‌م

سیوای تو دیدم که‌س نه‌دیام وه‌چم

یان = له ولامی نامه‌ی (مراد میرزا) حیسام ول سلته‌نه راسته‌و خو به

فارسی باسی مه‌لانا نه‌کات وه‌ک:

نیست ذاتم همچو ذات مولوی
یا کلامم چون کلام مثنوی
لیک گویم با امید بس قوی
بپردرویشان حسام الدین توی

یان له نامه‌ی بیست و چوارمی یادی مهردان دیرپکی به فارسی
هیناوه زور له نهوی مهولانا نزیکه وهک:
مولانا =
نی حدیث راه پر خون میکند
قصه های عشق مجنون میکند

مهولهوی =
نی نشان از چون بیچون دهد
عاشقانرا شور مجنون دهد

نهم جوړه وینانه‌یش له شیعری نهو دوو که سایه‌تیه نه‌ده‌بیانه زورنو
ناکریت لهوی زیاتر لیرمدا له سه‌ری برؤین، هه‌روا له پيشدا ناماژم پی
کری نزیکایه‌تی نه‌م دووشاعیر زیاتر له روی ناوه‌روکی شیعره‌کانیاندايه،
که نه‌و نزیکایه‌تیه‌ش نه‌بی له روانگایه‌کی عیرفانیه‌وه سه‌یریان بکریت تا
نه‌و جوانکاریانه‌باشتر ببینرین.

یه‌کیتر له‌وشاعیرانه‌ی که کاریگه‌ری له سه‌ر مهولهوی هه‌بووه حافزی
شیرازیه، نه‌گه‌ر به‌ وه‌ردی سه‌یر شیعره‌کانی مهولهوی بکه‌ین بو‌مان
ده‌رئه‌که‌ویت که‌یه‌کی له‌و شاعیره‌ فارس زمانانه‌ی که زیاتر ناوی لی
برده‌وه، حافزی شیرازی بووه‌وا دیاره‌ به‌وردی شیعره‌کانی خویندونه‌ته‌وه
بو‌وینه.

عارفان چه خاس بهی وه حهق به‌رده‌ن

وہسیہ تی حافظز وہ جا ناوہردہن
دہفنت نہ پھلوی مہیخانہ کھردہن
وہسہر خاکدا سہبوی مہی مہردہن

دہر نہکھوئیت ئەمہی بو ئەو بہیتانہی وتوہ کہ باسی (سہبوی) مہی
و زیاتر ئەوہی کہ میخانہی کردوہ بہ مہنزل ماوا خووی وەک (مقام
اصلی ما گوشہ خرابات است....)
وہ یان :

حافظ بو وہ عہشق مہستانی یا ہوو

بپیچەش نہ دەور باهووی بی ناھوو

ئەمەیش زیاترئەو باوہرمان بوڈەر ئەخات پەنابہرانی حافظ روئەکنہ
شیعەرکانی تابزانن بہمورادی خویمان دہگەن یان نہ؟ یان ئەمہی خواریوہ
کہ زور لہیہکەوہ نزیکن وەک ئەوہیہ کہ مہولہوی بہ وەرگیپرانیکی
نازادوہ لہو شیعہری حافظزہ کہلکی وەرگرتوہ.

حافظ =

ساقی بہ نور بادہ برافروز جام ما
مطرب بگو کہ کارجہان شذبہ کام ما

مہولہوی =

موترب مقامی دہردم ناچارہن
ساقیا جامی دؤس ئینتزارہن

ئهو نزیکیایه تیهی ههستی مهولهوی له گهه ل حافزا زۆرنو بهس تنها به
نیو دێر له ههردوولا قهناعهت نهکهین وهک ئهمانه ی خوارهوه.

حافظ =

بیا که پرده گلر یز هفت خانه چشم
مهولهوی = سوچنان تمام هه رههفت بهرددی چه م

حافظ =

پیرانه هوای جوانی است در سرم
مهولهوی = پیران مشیۆ تاف جوانیشان بۆ

حافظ = می خواست گل که دم زنداز رنگ و بوی دوست

مهولهوی = گول چون روی نازیز نهزاکهت بۆشان

حافظ = چگونه سر خجالت بر آورم بر دوست

مهولهوی = نهوبه شهرمهوه مهڈیو به وهردا

حافظ = کاروان رفتو تودر خواب و بیابان در پیش

مهولهوی = بیدار بهر جه خاو کاروان ویهرد

حافظ = درد آه سینه نالان من

مهولهوی = سا هه سوز جۆش ناه سهرد من

وه یا له ههندی شویندا له باری فهنی ئهدهبیهوه لهیهک نزیك بوون
وهک.

حافظ =

به مژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم
بیا که از چشم بیماریت هزاران درد برچینم

مهولهوی =

سهرد بیهن گهرمی شهوق هام دهردان

گهرمهن سهردی زهوق جهرگهی هام فهردان

لیره‌دا حافظ به چاوی (بیمار) نه‌خوش هه‌زاران دهردی پی دهرمان
ئه‌کات، که چی مهوله‌ویش ده‌لئیت (گهرمه‌ن سهردی زهوق) که ئه‌م جوړه
دارشته‌ی فنونی ئه‌ده‌بیه له هینه‌ی که‌متر شاعیره‌وه بینراوه، که‌له‌ فنه‌ی
ئه‌ده‌بیدا پئیان ده‌وتر (تضاد = طباق) یان دژی یه‌کو وه‌ک یه‌ک
نه‌بوون، ئه‌مه‌یش له باری دارشته‌ی هوشو عه‌قله‌وه په‌سه‌ند ناکریت که
شته‌یک هه‌م دژی یه‌ک بیو هه‌م بو لیکدانه‌وه سازگار، که‌چی به‌راستی
ئه‌وان ئه‌م هه‌رمانه‌یان کردوه ؟!

یان له‌و نامه‌یه‌دا که‌بو موحه‌مه‌د سالحی فه‌خرول عوله‌مای دنوسی
راسته‌و خو له‌ دوو دپیری حافظ له‌ دوو شوینیدا که‌لکی وهرگرته‌وه وه‌ک:

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست

عرض خود می بری وزحمت ما می داری

ساقی مگر وظیفه حافظ زیاده داد

کاشفته گشت طره دستار مولوی

ئه‌مانه‌و زورها شتی که‌مان له‌و دوو شاعیردا به‌رچاو ئه‌که‌وئیت که
زیاتر له‌وه ئه‌بیته‌ هوی به‌دریژا کیشانی ئه‌م چه‌ند دپیره، ئه‌گهرچی به
زورینه‌ له‌ شیعره‌کانی شیخ سعیدی وئهنوهری و جامیش که‌لکی

و درگرتوه، وادهزان هەر ئه وهیش بهس بیټ بو نزیکیه تی ههستی مهولهوی له شاعیرانی فارسی زمانه وه، دهبا بزانی له شاعیرانی کوردی پیش مهولهوی کامیان کاریگهریان له سهر داناوه ؟ مهولهوی له کهناری ئه وهی شیعری زۆربهی شاعیرانی فارسی و تارادهیه کیش عه ره بی خویندوه ته وه، له شاعر شاعیرانی کوردی پیش خویشی بی لایه ن نه بو وه، ئه وهی له نیو شیعره کانیدا به در که وتوه ئه توانین بلین زیاتر شیعره کانی بیساران و خانای قوبادی و وهلی دیوانه و تارادهیه شیعری شاعیرانی یارسانی خویندوه ته وه و کاریگه ری هه ندیکیشیان له نیو شیعره کانی به روناکی ده رکه وتوه، ئه وهی که خودی مهولهوی بلیت بیسارانی زیاتر له هه رشاعیرانیکه ی کورد توانیویه تی ئه و کاری گه ریه له سهر مهولهوی دانیت و سیبه ری به سه رشعیره کانیدا هه بیټ، ئه گه رچی جار جار له شاعیرانی که ی وهک وهلی دیوانه ناو ده بات، که چی رهنگی شیعره کانی وهلی دیوانه که متر له ره وتی ئه ده بی مهولهوی دا خو ی به در خستوه.

دهبا بزانی ئه و رهنگ دانه وهی بیسارانه ی چۆنه به سهر مهولهویه وه، ئه وهی که سهر چاوه کان به ئیمه ده لین بیسارانی نزیک به (۱۱۰) سان پیش ئه وهی مهولهوی چا و به دنیا هه لیبینی کۆچی دوایی کردوه، که به یه کی له گه وره ترین شاعیرانی کوردو بناغه دانیری سبکی (رۆمانتیک) دیته ئه ژماره وه، بهس ئه گه ر مهولهوی پهیرهوی ئه و قوتابخانه یه کردوه و پاشان بوخوی رهوتی یان با شتر بلین قوتابخانه یه کی تایبه تی بوخوی داناوه که پاشان زۆری له شاعیرانی که ی پاش خو ی پهیره ویان لیوه کردوه ، ئه و به هره و که لک وه رگرتنه ییش له زۆر شویندا به ناو بردن هینانی دیری یان زیاتر له بیسارانی، وهیان بی ناو بردن که لکی له نیوه دیری یان که متر

وهرگرتهوه، سهره تا لهوشوینانهی دهست پی نهکهن که ناوی بیسارانی
هیناوهو هاوری لهگهل شيعرهکانی.
بیسارانیهن نهتوی فهرد من
(خهم چهنی خهمان زوومهبو ساکن)

یان =

نهوای ویرانهی دل کهرو ئاوا
چهنی بهستهی فهرد بیساران ماوه
(ئینهگردجهوهخت ناډانیم بیهن
فهل سهرمهستی وجوانیم بیهن
ئیسه هاجهگرد پهشیمانیم بهرد
واډهی پیریمهن جوانیم ویهرد
کوچ دوایمهن یاوانم نوبه
نوبهی توبهمن کهرم دار توبه)

یان =

های رحمت نهوقهبرسهودایی کامل
سهرمشق مهینهت بیساران مهزل
(یانیه ویرانی ههروهمن نامان
مهتاوو گرتهی کهسیوتهر دامان)

له ههنډی شویندا شيعری هیناوه بی نهوهی ناوی بهریت، وهك نه
دوو وینهی خوارهوه.

(یاگاهەز بېریان یامه لāmەردەن
یاخۆ عارتەن دۆس وەدیاد کەردەن
غەمگین مەنیشە غوم بۆدەر وەبۆد
فەلەك نمازۆ کەس وەخاترشاڏ)

یان =

(ئەودۆزەخ جۆشەن عەزابش جەگۆن
دۆزەخ هەردۆزەخ دووری بالای تۆن)

کە چی لە زۆر شوینی کەدا بەبێ ئەوەی ئاماژەیه بە بیسارانى بکات لە
نیوه دێرئى یان کەمتر کەلکی وەرگرتو، وەك ئەمانەى خوارەو.

بیسارانى =

بەوینەى پڕشنگ کۆرەى کپنەسەر
هەناسەم ریزەى دڻ مارۆ وەبەر

مهولهوی =

هەناسەم ریزەى دڻ مارۆ وەبەر
سەرکەردەن زووخواو جە زام خەتەر

بیسارانى =

منیچ بەوقوربان منەت بارەنان
قوربانى قوربان بالای یارەنان

مەولەوی =

ساتۆیج من وەرە وەقوربانی کەر
من وە قوربانی رای رەبانی کەر

بیسارانی =

بەرمەییۆ نەپای بەرزە موغاران
شەمال مەشانۆش چوون زولفی یاران

مەولەوی =

بەرەزا بەو جین توغرا تاتاو
شەمال مەشانۆش یانی وەی لاو

بیسارانی =

ئیسەپەیی دووری قیبلەم مەنالو
گەرد پاوپالاش وەموژەمالو

مەولەوی =

جیاتی موژەیی خەستەیی پالاکەت
چیش بو وەچارووی گەرد پالاکەت

بیسارانی =

ئاهوی خۆتەن خیزدیدی تیرخەتا
تاتاری رەویڵ ناف موشک مەتا

مهوله‌وی =

ناهوی خۆته‌نی فه‌یزنیلاهی

ناف ناف راهی جه‌مه تا ماهی

ئه‌مانه‌وجه‌نده‌ها وینه‌ی تری له‌و شیوه‌یه له‌ دیوانی مه‌وله‌وی دا
به‌رچاو ئه‌که‌ویت، که‌له‌وه زیاتر واده‌زانم به‌ دریزا کیشانی ئه‌م باسه‌بیت،
ده‌با بزانی شاعیرانی تر توانیویان له‌په‌روه‌رده‌کردنی هه‌ستی مه‌وله‌ویدا
نه‌خشیان هه‌بی، یه‌کێتر له‌و شاعیرانه‌که مه‌وله‌وی که‌لکی له‌ شیعره‌کانی
وه‌رگرتوه (خانای قوبادی) یه‌ ئه‌م شاعیره‌پایه‌به‌رزه‌یش یه‌کی له‌
که‌سایه‌تیه‌ئه‌ده‌بیه‌کانی سه‌ده‌ی (۱۲) کۆچی بووه‌که‌به‌داخه‌وه‌ئه‌بی
بلین تا به‌ ئه‌م‌پۆ ئاساره‌کانی به‌ شیوه‌ی سه‌رچه‌م جه‌ماوه‌ریو چاپ
نه‌کراون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌یش په‌نامان برده‌سه‌ر هه‌ندی له‌ به‌یازوو
ده‌ست نوسه‌کانو بری له‌ چاپ کراوه‌کانیشی تابزانی مه‌وله‌وی چۆن
سه‌یری خانای قوبادی کردوه، بۆ وینه‌له‌لاپه‌ری (۱۳۷) دیوانی مه‌وله‌وی
مامۆستا موده‌ریس داتا‌که‌دێرئ هاتوه، که‌ ئه‌و تاکه‌دێره‌له‌ پارچه‌یه‌کی
خانای قوبادیدا به‌ ناوی (زونا‌رم به‌سته‌ن.....) ئه‌و دێره‌هاتوه، ئه‌ویش
خودی دێره‌که‌یه :

تاوه‌ زولف و روی تۆ ته‌ماشامه‌ن

ئه‌دای نه‌مای فه‌رز سو‌یح و عیشامه‌ن

جیگای ئاماژه‌یه‌که‌ ئه‌م پارچه‌ی (زونا‌رم به‌سته‌ن.....) مامۆستا
(فخرول عوله‌ما) یش به‌ ئالو گۆریکی که‌مه‌و له‌ چه‌ند دێریکی که‌لکی
وه‌رگرتوه.

له راستی دا بۆم دهر نه که وتوه که نه وتاکه دپره، ئایا مامۆستا مهولهوی له کاتی خۆیدا خوشی له و دپره هاتوه و له کهناری شیعرهکانی خۆیدا نوسیویهتیو پاشان به ناوی ئه مه وه له چاپ دراوه یان به راستی هی مهولهویه و تیکه ئی شیعرهکانی خانا بووه، به لام من له سه ر ئه ویاوهزی نیهم که ئه مه ی دوا یی بیت واده زانم که سانی دی به ناوی مهولهویه وه نوسیویان، له بهر ئه وه ی ئه گه رخودی مهولهویش بایا دهینوسی هی خانایه، بابزانین له لایه تریشه وه ئه وتاکه دپره له نیو ئه ویا رچه ی خانادا زۆربه جییه.

له شوینی که دا هه یه که مه ولهوی که لکی لی وهرگرتوه، ماموستا چه کیمی مه لاسالچ له کتییی شیعره بلا و نه کراوه کانی مه ولهوی دا که له سان ۱۳۷۶ هه تاوی به چاپی گه یاندوه له لاپه ره ی (۱۷) به ولاره نزیك به (۱۵) دپری له خانای قوبادی هی ناوه که زۆر له شیعری مهولهویه وه نزیکن، من ئه وانه پات ناکه مه وه دیمه سه ر ئه وان ی که خۆم له شوینانی که دهرم هی ناون، بو وینه.

خانا =

به وته ور جه شه وان مه شیم وه پاریز

ریز ریخ جه پام تمه که رد ئاخیز

مه ولهوی =

تۆکه ن گه ل گه لگه ل وه چه م مه که ردی

پاریز پای ریز ئه سته م مه به ردی

خانا =

سفیدی ناما سیام بهردهوه

مهزلگای دوورم نزیك كهردهوه

مهولهوی =

سفیدیم ناورد سیاییم پی رهشت

ههفتم كهردهوه رووم نیا له ههشت

خانا =

بیركهفته كار قامهت قهواخم

شهریک مهینهت رهفیق ناخم

مهولهوی =

سهنگی سهنگی بارتاوان زوروردهن

پیری بهدنامهن قامهت خهم كهردهن

خانا =

ههرچهند شایستهی چهیس تهقدیرم

به ئاب سسزای نار سهعیرم

مهولهوی =

ههرچهند شایستهی عهفون نه داروون

روی شهرمهندهگی وهدهرگات ماروون

خانا=

مهئوسم که ردهن ههواى نهفس شووم

بغهیرجه زانت کهس نیهن ئهرجووم

مهولهوی=

نهفس بهذکردار بی دین بهدبهخت

شووم سهرگردان خهیاالات سهخت

ئهگهر تهواوی ئاسارهکانی خانامان دهست بکهوتایا لهوی زیاتر
 نزیکایه تیمان خاناو مهولهوی مان دهست ئهکهوت، ئهگهرچی ئهوانهپیش
 له رووی ناوهرۆکهوه ههندیکیان جییاوازن، کهچی له روی روالهتیهوه وهک
 ئهوهیه له ههستی یهک شاعیر دارژابن.
 یهکیتر لهو شاعیرانه کهدهبی لیرهدا ئامازهی پی بکهین (وهلی
 دیوانه)یه که ئهویش بو خۆی جیگا پهنجهی له ئهدهبی کوردیدا دیاره و
 به عاشقیکی دلو داوی (شه م) ناسراوه که مهولهوی ریز بو ئهوه عهشقهی
 دادهنیه لهنیو شیعریکیدا باسی ئهکاو دهئیت.

گامهویهرد نهسهر هوون چه مهی چه م

تهکرار مهکهرد فهدر دیوانهکهی شه م

(سهیر سهر بهردان لهیلاخان کهردی)

ئهی شه م چهیفت کهرد چه من ویهردی

یان نه مانه‌ی خواره‌وه که زور له یه‌که‌وه نزیکن.

وهلی دیوانه =

مورغ نه‌رواحم جه‌ته‌ن بیزاره‌ن

دنیا نه دینم زولماتو تاره‌ن

مهولهوی =

دنیا نه کی‌جاو تاریکه شه‌وبی

جه‌لاوروشنیش جه‌لام چون خه‌وبی

وهلی دیوانه =

هه‌رمن وه‌بی شه‌م گراگرگ‌ریام

زه‌نگ به‌د نامی نه‌عالمه‌م زریام

مهولهوی =

من نه‌ون وه‌ته‌نگ نه‌فامی یه‌وه

ویم بده‌ون وه‌ده‌س به‌د نامی یه‌وه

وهلی دیوانه =

زوان به‌ ریژه‌ی شه‌که‌ر رازه‌وه

ده‌نگ وه‌سه‌دای خاس وه‌ش ئاوازه‌وه

مهولهوی =

هه‌رماییت وه‌له‌فز شه‌که‌ر رازه‌وه

گاجه‌ روی عیتاب گا وه‌ نازه‌وه

له زۆر شویندا وهکو بهرداشتی ناوه روکی لهو شیعرانهی وهلی دیوانه
کهلکی وهرگرتوه وهک نهم دوو دپرهی.

وهلی دیوانه =

ئهو شهوشهمی بی جه سیابانان

من تۆم کهرد وهشهم خهسرهوی خانان

من تۆم کهردوهشهم شوخ شاپهسهند

نام تۆم جهبهزم نامه وانان ووند

مهولهوی =

من بیم خهریدار کالای بالاکهت

من بیم وهسهرگهرد گهرد بالاکهت

باعیس گهرمی بازارت من بیم

جهلای ناینهی روخسارت من بیم

له لاپهری ۴۵۰ دیوانی مهولهوی مامۆستا ملاعهبدوالکریمی مودهرپیس
دا تاکه دپری هاتوه که ئهوتاکه دپری له پارچهی (جراخم وهلام.....)ی
وهلی دیوانه دا هاتوه، ههتا له دهستنوسیکی کۆنیشدا من ئهوپارچهیه
دهست کهوت ئهو دپرهی تیدا بوو، وادهزانم هی وهلی دیوانه بیت، ئهویش
ئهمهیه :

ئهبه رو نارام نهشهو خاومهن

جوون چه م گل کهران گلارامهن

به سهیری له سهرئهم شیعرانهو چهندهها وینهیتر لهم بابته، بهو
قهناعتهی ئهگهین بهراستی مهولهوی به ناگاداریهکی زۆر له شاعیرانی
پیش خۆی دهستی داوهتهپینوسو توانیویهتی رهوتیکی تایبتهت بۆ خۆی له

ژیانی نهو دوو شاعیره، له کوتایی دا ناوای نوسی بوو (من کلام شیخ
محمود شیخ امام الدین متخلص به حیران در ردیف بهاریات
معدوم) که نه ویش پارچهی (هانا های رفیق زریانه گوشم) بوو، نهوا
لیردها چند دیرئی له هردوو بیان دینین.

مهولهوی =

هام دهردان نامان نهر مهندهن هوشم

سه دای وهشهن مهیو نه گوشم

چمان زیلهی زهنگ زهواری مهیو

زرنگی قافلکه کی وهاری مهیو.....

تانهو شوینهی که ده لیت :

نهمجار وهسوزهن موژهی جوش وهردهم

سه رنوک قه لهم ناخ سوراخ کهردهم

وه بهند دووبال مهینهت جگر

بوورازه تاتای جهوالان یه کسه ر

حهیران =

هاناهای رفیق زریا نه گوشم

دهنگی جاگیر بی نه کهلهی هوشم

زاهیر زهم زهمهی رای زهواریهن

زایه لهی قه تار نیشتهاریهن.....

ئەمیش تا ئەو شوینەى كە دەئیت :
 ئەمجارووموژەى سۆز سەودای من
 وە تاي بەند كرز ئاھى سیاى من
 بھەرما گروى ئەھل یاران
 بـورازانەو تاتای بارانت .....
 ھەردوو پارچە شیعەرە كە زۆرنو ناكرى ھەمویان لیڤردا بنوسینەو،
 وادەزانم ئەو چەند دیرە لە خۆیاندا زۆر شتمان بۆ رون ئەكەنەو كە
 ھەیران چەندە ھۆگرى شیعەرەكانى مهولهوى بوو، دەبا سەیرى چەند
 دیرى لەم پارچە شیعەرى مامۆستا ھەیران بكەین كە وەرگێرانیكى نازادە
 لە سەر پارچەیهكى مامۆستا مهولهوى.
 مهولهوى =
 نازك تەداروك فەسل وەھاران
 زەریف نارایش ھەردەو كۆ ساران
 گول چوون روى نازیز نەزاكت پۆشان
 وەفراوان چوون سەیل دینەى من جۆشان
 ھەیران =
 نازك ساراو دەشت شیرین كۆسارى
 سەفای بەھەشتى تیدا ئەبارى
 گول شیوہى روخسار نازیزدەنوینى
 بوئبول وەرویدا وەك من ئەخوینى

تا ئہو شوینہی کہ ئیمہ شیعرہکانی ماموستا حہیرانمان دەست
کہوتوون، لە زۆر شوینی تردا بہم شیوہیہ کہلکی لە شیعرہکان ماموستا
مہولہوی وەرگرتہوہ، دباسہیری ئہم دوو دیرہیش بکہین .

مہولہوی =

قہزای پەنجہکەت دەک لەمن کہفی

خەیلی عاجزم سالیدەر دەفی

حہیران =

سانہیچی دەی نہی سادہرویش دەفی

قہزای پەنجەتان لە گیانم کہفی

ئەمانہو چەندہ ہا وینہیتر لە ئاساری ماموستا حہیران ئەوہمان بو
روون ئەکاتہوہ، چەندہ ماموستا مہولہوی تہنسیری تیکردوہو دلو داوو
شوین کہوتوی بووہ.

یہکیتر لەو شاعیرانہی ہاوچہرخی مہولہوی، ماموستا مہلا لوتف لای
شیخ ول نیسلامی سنہی ناسراو بہ سہرعی بووہ، کہ بہرابہری
سہرچاوہکان لە سالی (۱۲۵۰ ھ ق) چاوی بہ دونیا ہەل ہیناوہو لە سالی
(۱۳۱۵ ھ ق) کۆچی دوایی کردوہ، ئەگەر چی ئاساری ئہم شاعیرہ پایہ
بہرزہیش تابہ ئەمپۆ بہ شیوہی سہرچہم جہماوہری نہکراون، ہەتا
زۆری لە شیعرہکانیشی بہ ناوی کہسانیتروہو لە چاپ دراون، بو وینہ لە
دیوانی وەلی دیوانہ ناوہندی بلاوکہرہوہی کوردستان لە سنہ سالی ۱۳۸۴
چاپی دووہم لاپہرہی ۱۴۵ پارچہی (گولہن چہمەنہن) جیبا لە یہکەم
دیری، تیکہلاویکە لەمہولہوی و سہرعی، بہ ناوی وەلی دیوانہوہ لەو سہر
چاوہیہدا لە چاپ دراوہ، ئەوہی راستی بی ماموستا سہرعی بہ زۆرینہ لە

شعیره‌گانی مامۆستا مهولهوی که‌لکی وهرگرتوه، که نه و که‌لک
وهرگرتفه‌یش یان به شیوه‌ی تی هه‌لکیش بووه یان له سه‌ر نه و ره‌وتو
بۆچوونانه دارژانی له سه‌رکردوون، ده‌با پێش هه‌مو هه‌ر سی شعیره‌کان
لیرده‌دا بنوسینه‌وه تاکوو زانایانی نه‌م بواره بریاری نه‌وه‌ی ده‌رکه‌ن که نه و
شعیره سه‌ره‌تا هی کی بووه ؟.

یه‌که‌م چه‌ند دێرێ له شعیره‌که‌ی مامۆستا مهولهوی :

وه‌ه‌اره‌ن سه‌ه‌وزه‌ن ناوه‌ن سه‌رکاوه‌ن

هاژه‌ی وه‌فراوه‌ن شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

ساقیه‌ن باده‌ن نه‌سیمه‌ن باده‌ن

بوئبول جه‌ ده‌وره‌ی گولان نازاده‌ن

سه‌نه‌نگه‌ن کۆساره‌ن سه‌رکۆه‌ن هه‌رده‌ن

خه‌مه‌ن مه‌ینه‌ته‌ن زووخواوه‌ن ده‌رده‌ن

سه‌رعیه‌ن شه‌یدان نه‌جده‌ن مه‌جنونه‌ن

مه‌زاقه‌ن، جامه‌ن، پیا‌له‌ی هوونه‌ن

نه‌وه‌ی سه‌رعی که‌له‌ روی ده‌ست نوسیکی کۆن نوسیومه‌ته‌وه :

وه‌ه‌اره‌ن سه‌ه‌بزه‌ن ناوه‌ن پای کاوه‌ن

هاژه‌ی وه‌فراوه‌ن شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

ته‌مه‌ن دووکه‌له‌ن گه‌رده‌ن غوباره‌ن

فرمیسه‌ن چه‌مه‌ن سه‌یله‌ن فواره‌ن

هیج‌رانه‌ن دوورین ده‌رده‌ن فیراقه‌ن

واوه‌یلاو شینه‌ن ناله‌ی عوشا قه‌ن

نه‌س‌رین سه‌سه‌نه‌ن نه‌ورۆزگولانه‌ن

ودنه وشه ی وهشبو گولان هه لانه
دلنه هووناوهن دینه سه یلاوهن
که مه رهن هه ردهن که لهن کلاوهن
سه رعیهن شهیدان نه جدهن مه جنوونهن
فیراقه ن وهسله ن پاماله ن هوونهن

ئه وهی به ناوی وهلی دیوانه وه له و سه ر چاوه یه دا نوسراوه.
گولنه چه مه نه ن، گولنه چه مه نه ن
وه مه یلت دینه م گولنه چه مه نه ن
وده ارهن سه وزه ن ئاوه ن پای کاوه ن
هاژه ی وه فراوه ن شاخه ی شه تاوه ن
ته مه ن دوو که ئه ن گه رده ن غه باره ن
فرمیسکه ن چه مه ن سه یله ن فواره ن
سه نگه ن کو ساره ن سه رکوه ن هه رده ن
وده وشه ن شه وبون گولنه باوه رهن
سه رعیه ن شهیدان نه جده ن مه جنوونه ن
فیراقه ن وهسله پیاله ی هوونه ن

به گویره ی دیره ی گوته ی ده که وینه شه کو گومانه وه که ئایا هی
مهوله ویه یان هی سه رع ی، که چی به گویره ی ئه وه ی چهن دیره ی که له وه ی
مهوله ویدا هه یه له وه ی سه رعیدا نیه باوه ر پهیدا ئه که یه ن که سه ره تا هی
مهوله وه ی بیته، له لایه تریشه وه مهوله وه ی ئه م شیوه شیعه ره یه ی له شوینه
که دا هه یه، به لام ئه وه ی که ئه م پارچه یه به وه شیوه یه به ناوی وهلی

دیوانه وه له قه‌ئهم دراوه و نووسراوته وه و جیگای برپا نییه، بۆ ئه وهی
یه کهم ئه و رهوته شیعریه هیچ کاتی له رهوت یان سه بکی وهلی دیوانه
ناکات، دووههم ئه گهر به وردی سهیری ئه مهی وهلی دیوانه بکهین بۆمان
دهر ئه که ویت که به دهست کاریه که وه له ویدا به ناوی ئه وه وه
نوسراوته وه، بۆ وینه با سهیری ئه م دوو دپره بکهین !
مهولهوی =

سهنگه‌ن کۆساره‌ن، سه‌رکۆوه‌ن هه‌رده‌ن
خه‌مه‌ن مه‌ینه‌ته‌ن، زوو‌خاوه‌ن دهرده‌ن

ئه‌وه‌ی به‌ ناوی وه‌لی دیوانه‌وه‌ نوسراوه‌ :
سه‌نگه‌ن کۆساره‌ن، سه‌رکۆوه‌ن هه‌رده‌ن
وه‌نه‌وشه‌ن شه‌وبۆن، گو‌ئه‌ن باوه‌ره‌ن

ئه‌وه‌ی هه‌تا به‌ شی‌وه‌یه‌کی ساکاریش سه‌ری له‌ نی‌و شیعرو ئه‌ده‌با
هه‌بێ، بێ گومان نارێکی و ده‌ست کاری ئه‌و دپره‌ی بۆ دهر ئه‌که‌ویت، ئه‌و
که‌سانه‌یش تا راده‌یه‌ به‌راورد کاریان له‌ سه‌ر ده‌ست نوسو به‌یازه‌کان
کردوه‌، ئه‌م جو‌ره‌ بابه‌تانه‌یان زۆر که‌وتوته‌ به‌ر چاو که‌ نوسه‌ران یان
میرزایان که‌ ده‌ست نوسه‌کانیان دووباره‌ و چه‌ند باره‌ نوسیان کردونه‌ته‌وه‌
هه‌له‌ی زۆریان له‌م بابه‌ته‌ کردوه‌، به‌ داخه‌وه‌ ئه‌وانه‌یش که‌ ده‌ست
نوسه‌کان بازنوسی یان دووباره‌ نوسی ئه‌که‌نه‌وه‌ که‌ مه‌ترده‌گه‌رین به‌ شوینی
ئه‌وشتانه‌ و هه‌ر وا له‌ چاپیان ئه‌ده‌ن، که‌ ده‌بنه‌هۆی سه‌ر لی شی‌واویو سه‌ر
دهرگومی خوینه‌رانو تیکه‌لاوی شیعری شاعیران.

يان له ديوانى مهولهوى ناوهندى بلاوكه ره وهى گۆران سالى ۱۲۸۲
لاپه رهى ۴۵۶ پارچهى (قوربان چه م چه مش وهتۆ نه كه فتهن) به ناوى
شيعره چاپ نه كراوه كانى مهولهوى له چاپ دراوه، كه چى له دهست
نوسىكى لاي نيمه دا نه و پارچه يه (۷) دپره وه به ناوى سه رعيه وه
نوسراو هته وه، راسته نه وهى ديوانه كهى گۆران (۱۲) دپره، به لام له وهيشدا
گومان له وهى ده كريت كه مهولهوى چۆن شيعرى خوى تى هه لكيش
دهكات، بۆ وينه.

ديوانه كهى ماموستا موده ريس لاپه رهى (۲۰) :

وه رنه ساجوونكه ناسانهت دوورهن

را نمه زانو به لهد زهروورهن

ديوانه كهى گۆران لاپه رهى (۴۵۶) :

به ند وه ئيحرام به نديكه عبهى جزوورهن

را نمه زانو به لهد زهروورهن

نه وهى دهست نوسه كه به ناوى سه رعى:

به نده ئيحرام به ند كه عبهى جزوورهن

را نمه زانو به لهد زهروورهن

نه گهر ته واوى شيعره كانى سه رعى بكه ونه به رده ستى هه موان

به راشكاوى دهر نه كه وييت كه به زۆرينه تى هه لكيشى سه رعى له سه ر

مهولهوى نه كه ونه به رچاو بۆ وينه: باسه يرى نه م چه ند دپرهى خواره وه

بكه ين:

==مهولهوی==

راحهتی جهستهی مهینهت بارهکه م
شادی سهفای دل پرجه خارهکه م

==سهرعی==

راحهتی دلّهی پرزو وخواوهکه م
رؤشنی سوّمای بینای چاوهکه م

==مهولهوی==

دیدم و دیدت شای شیرین چه مان
فیراقت قامهت که ردهن وهکه مان

==سهرعی==

نهک چوون من دهرن وهخه م پهروه رده
باری خه م قامهت وهکه مان که رده

==مهولهوی==

کای دلّم نهگیچ مهوج فهنادا
مهولهقهن نه بهین خو فو رجادا

==سهرعی==

رؤحشان مهولهقهن هاودهه واوه
ولگ جهسهشان هاودهه م باوه

لیڑدا بہ جوانی دہ ٹہکے ویت سہرعی چہندہ بہیرہویو تی ہہ لکیشی
لہ شیعہ کانی مہولہوی کردوہ، با سہیری ٹہم پارچہ شیعہری سہرعی
بکہین پاشان بزائین لہ چہند دپیدا تیکہ لایو تی ہہ لکیشی لہ
شیعہ کانی مہولہوی کردوہ.

ہای چیشہن یاران دل تہم کہردوہ

ناسمانہی چہم ہہور ٹاومردوہ

گرمہو شریخہی چہخماخہو پارہ

برق پزیسکہی شوٹہی شہرارہ

نالہی (صواعق) گنجیای دوودتہم

غورشت کوسار دہنگو دای کہلہم

ورشہو پرشہی نارکورهکہی جہستہم

شہرارہی لوولہی پیشہی شکہستہم

شاخہو شریخہی بروسکہی دہروون

نہچہم شہتاوان جاری کہرد جہ هوون

گیج مہدا لافاو هوون دجلہی دل

نہ فوارہی چہم ہورمہشانو کول

کای دلہ نہگیج باد فہنادا

مہولہقہن نہبہین خو فو رجادا

داخہم ہم وہخہم قامتہ ہیلال بو

یاگزہی نالہی نامہی جہلال بو

تہتہتہ شیعہکہ (۳۲) دپڑوزیاتر تا ٹہم شوینہ لہ شیعہکانی
مہولہوی کہلکی وەرگرتہوہ کہ ٹہگہر سہیری لاپہرہکانی ۲۵ و ۲۶

دیوانه‌کە‌ی مامۆستا عەبدولکەریم بکەین لەو (٨) دێرە‌ی (٥) دێرێ
بە‌کە‌مترین ئالۆ گۆر له‌مه‌وله‌وی وەرگیراوه، هەر ئەمانه‌ له‌ خۆیاندا
وینە‌یه‌کی بچۆکە‌ن له‌ ئاساری سەرعی کە‌به‌ راشکاوی شوین کە‌وتوی
مه‌وله‌وی بووه‌و هه‌ستی مه‌وله‌ویانه‌ له‌ شیعردکانیدا رەنگیان داوه‌ته‌وه‌.
له‌کە‌نارنە‌مانه‌یشدا هه‌بوون شاعیرانی کە‌دەربرینی شیعریان له‌یه‌کە‌وه
نزیک بوون، وه‌ک سە‌ید عە‌بدولحە‌کیمی گە‌ونه‌ تویی ناسراو به‌ مه‌هجوری
کوردستانی کە‌له‌ ساڵ (١٢١٠ هـ ق) دا چاوی به‌ دونیا هە‌ن هیناوه‌و له‌
ساڵی (١٢٨٥ هـ ق) کۆچی دوایی کردوه‌ نیدی نایا له‌ گە‌ن مه‌وله‌ویدا
دۆسایه‌تیو مراوده‌یان بووه‌ یان له‌ یه‌کتر کە‌لکیان وەرگرتوه‌ یان نا ؟ روون
نە‌بووته‌وه‌، به‌لام به‌ گۆیرە‌ی ئە‌وه‌ی کە‌ مه‌هجوری ماوه‌یه‌ له‌بیاره‌ ده‌بی
بی گوومان له‌ نزیکه‌وه‌ ناشنایی له‌ گە‌ن مه‌وله‌وی دا هه‌بووه‌، به‌ هه‌رحال
زۆر شیعریان هه‌یه‌ له‌ باری ناوه‌رۆکو رواله‌ته‌وه‌ له‌یه‌کە‌وه‌ نزیکن وه‌ک.

مه‌وله‌وی ==

قیام دەرۆه‌به‌ژن ئە‌وقه‌دوقامه‌ت

قیامه‌ت قام دەرپه‌ری قه‌د قامه‌ت

مه‌هجوری =

ئیزهارکە‌رده‌بی‌ت په‌ی ده‌وای زامه‌ت

جسه‌نیمه‌ شه‌ودا قیام کە‌رقامه‌ت

مه‌وله‌وی ==

نە‌په‌ی چه‌م سورمه‌ی گە‌رد پالاته‌ن

نە‌په‌ی گیان قوربان به‌ژن پالاته‌ن

مههجوری=

چهمم چه مهرای گهر دپالاتهن
رۆحه کهم مه حروق به ژن بالاتهن

مهولهوی=

بجۆشۆ ههر کهس وه قهده نالهی ویش
بنۆشۆ ههر کهس وه پیهالهی ویش

مههجوری=

ههر کهس به قهده ر ئیستعداد ویش
جه رای نیکو بهد پا بنیۆ ئه ویش

به سهیریکی ئه و چه ند دپره بۆمان دهر ئه که ویت نه گهر که لکیشیان
له یهک وهر نه گرتبێ ههستی شاعیرانهی ئه و دوو شاعیره له یه که وه زۆر
نزیك بوون.

یه کتیر له و شاعیرانه که هاوچه رخی مهولهوی و زۆریش دلو داوو
شوین که وتوی بووه، میرزا ئه ولقادی پاره یه میرزا که له سالی (۱۲۴۰ ه
ق) دا چاوی به دنیا هه ل هیناوه و له سالی (۱۳۲۶ ه ق) دا کۆچی دوایی
کردوه یه کێ له شاعیرانی خۆش زه وقوخواوه ن ئه سه رو به دسه لات بووه، له
شعیره کانیدا له مهولهوی که لکی زۆری وهر گرتوه، هه ندی جاریش به
ریزه وه ناوی هیناوه بۆ وینه :

راسه ن نه جای دهنگ نه پای نامۆشۆن

فه رموده ی (مه عدووم) شامل هه روه تۆن

(مهرگ بئ وادمت عهجهب رهنگی رهشت
شین وست نهودنیا شادی نهو بههشت)

راسته میرزاو مهولهوی هاوچهرخ بوون و ههتا شیعریشیان پیکهوه
ههیه، بهلام میرزا نزیك به (۲۶) سال پاش مهولهوهی كوچی دواپی
نهكات، ههر لهو سهردهمهیدا یه كه دهلیت.

فهرمودهی (مهعدووم) سهرای خاك ماوان
دهك وهرهحمهت بو جه خاس فهرماوان
(دهرون ودهمهودای دوریت بیهن ریش
ههی خاكم ودهسهرسهوقاتم پهی چیش)

یان لهجیگایهتردا دهلیت :
شهوان تابه رو یاذم جهلاتهن
دهك به رحمهت بو (مهعدوومی) واتهن
(ج حاجهتهن دهس پهی قهلم بهروون
یاذم نهشی جهنیت یاذ كهروون)

له زور شوینی تردا شیعیکی به ئالو گوړیکی كهمهوه هیئاوهو ناوی
لی نهبردوه وهك.

مهولهوی ==

هیج مهورهتتهنگ ویانهشهوه

پهری بهلهدیم بکیانهشهوه

میرزا ==

هیج مهورهتتهنگ ویانهشهوه

پهری بینایش بکیانهشهوه

مهولهوی =

سهوزهوستهن فهرش نهوجهمن دهس دهس

گولان جام ودهس بوتبولان سهرمهس

میرزا =

سهوزهوستهن فهرش نهوسارادهس دهس

گولان جام ودهس بوتبولان سهرمهس

مهولهوی =

بالاخانهی چه دیوانهکهی تو

بانه ناو وهگن ئاسانهکهی تو

میرزا ==

بالاخانهی چه چه مهپراکهی ویت

گل بانی وهخاک توژپاکهی ویت

مهولهوی =

شهراره‌ی ناهیر دلّی پر دهر دم

ته‌په‌دووی دووکه‌ل هه‌ناسه‌ی سه‌ردم

= میرزا

ته‌په‌دووی دووکه‌ل دووخانه‌ی دهر دم

کزه‌ی ره‌شه‌بای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم

هه‌روا که وتمان راسته میرزا هاوچه‌رخ‌ی مهوله‌وی و به‌راه‌بری هه‌ندی
بو چون زوریش پیکه‌وه بوون، هه‌ر نه‌و تیکه‌لاویو پیکه‌وه بونه‌ش
بوته‌هۆکاری که میرزا ج له سه‌رده‌می ژبانی هاوده‌می مهوله‌وی و ج
پاش نه‌وه‌ی که ماوه‌ی ۲۶ سالی بووه، وه‌ک نه‌وینداریکی شیعره‌کانی
مهوله‌وی به‌م شیوه‌یه‌و چهنده‌ها وینه‌یتریه‌ جوانی توانیویه‌تی شیعره‌کانی
خۆی به‌ وته شیرینه‌کانی مهوله‌وی رازاوه‌تر بکات.

یه‌کیتر له‌و شاعیرانه‌ی هاو چه‌رخ‌ی مهوله‌وی، جه‌هان ناراخانی
پاوه‌یه، جه‌هان نارا نه‌گه‌ر چی هه‌ندی له‌مه‌وله‌وی بچوکت بووه به
داخه‌وه نه‌سالی له‌ دایک بونی نه‌ کۆچی دوابی به‌ راشکاو‌ی روون بوته‌وه،
ته‌نھا نه‌وه‌ی هاوسه‌ری شه‌رف المولک بووه‌و پاشان که‌له‌و جیبا نه‌بیته‌وه
نه‌بیته‌ هاوسه‌ری چه‌یبه‌لاخان، جه‌هان ناراخانی یه‌کی له‌ شاعیرانی
خۆش زه‌وقو هه‌ست ناسکی سه‌رده‌می خۆی بووه، که‌نه‌ویش به‌داخه‌وه
تابه‌ نه‌مرۆ به‌شیویه‌کی گشتی ناساره‌کانی جه‌ماوه‌ری نه‌کراونو
نه‌که‌وتونه‌ته‌به‌رده‌ست، هه‌تا له‌وی ده‌چیت که‌ زوریکیشیان له‌ ناوچوون،
هه‌ربه‌وه‌یشه‌وه هه‌ناسه‌ی شیعره‌کانی مهوله‌وی له‌ ناساره‌کانیا به‌رچاو

ئەكەوئیت، بۆوئەلە پارچەى (پائیزدا) پەنا دەباتە بەر شیعەرەكانى
مەولەوى و دەئیت.

فەرمودەى مەعدووم شیرین گیانیم

فەرمودەى ئەوەن ورد زوبانیم

(هەئۆ زەدەكەى تەرسیاكە وئیم)

درۆ بۆ یا راس هەوسیاكە وئیم

لەشوئینى كى كەى شیعەرەكەیدا كەلك لە بەشیکى دپړئ مەولەوى

وەرئەگرئیت وەك دەئیت:

مەولەوى =

هیچ مەوەر وەتەنگ ویا نەشەو

پەرى بەئەدیم بکیانەشەو

جەهان نار =

هیچ مەبەر وەتەنگ چەرخ چەواشە

عالم كۆل مەبۆ وەزەربى خاشە

یان باسەیرى ئەم چەنددپړەى خوارووە بکەین كەچۆن لەمەولەوى

كەلكى وەرگرتووە بى ئەوەى ناوى لى بەرئیت.

مەولەوى ==

كام زام بى جەتۆ من نەبیم نەسیب

جەفا هەر وەمن وەفا پەى زەقیب

جەھان ئارا =

من بادەى حەسرەت ھىجرانت وەردم

جەفات پەى من بى سەفات پەى مەردم

مەولەوى==

تەنىاي حەقىقەت نەردى بشانۆ

من و تۆ جەبەىن من و تۆ سانۆ

جەھان ئارا=

عەرزە وەھەرنوع كارى بسازىن

من و تۆ جە بەىن من و تۆ نازىن

مەولەوى =

شەرتەم شەرتىوہن مەجنون شەرت كەردەن

لەىل من تۆنى تاوہرۆى مەردەن

جەھان ئارا=

شەرتەم شەرتىوہن من شەرتەم كەردەن

عەھدم شەرىكەن تاوہرۆى مەردەن

ناتوانىن بە راشكاوى بلىن تەواوى ئەوانەى لە مەولەوى بە
قەرزگىراون، ئەمكانى ھەيەزۆرى لەوانەيش بۆچونى خۆى بن وئاگای
لەوى نەبویى كە مەولەوىش واى وتوہ، بەھەر حال ئەگەر سەر جەمى
شىعەرەكانى جەھان ئارامان دەس كەوتايا زياتر لەوى نزيكايەتى ئەودوو
شاعىرەمان ئەكەوتە پيش جاوو ئەوكەلك وەرگرتنەمان روون ئەكردە وە.

ئەمانە و زۆرکەسیتەرھەر لە سەردەمی ژيانی مەولەویدا ھۆگرو دۆ
داوی شیعەرەکانی بوون کە ناکرئ لەوی زیاتر لە سەری برۆین، ئەو جۆرە
کە لک وەرگرتنەش پاش گۆچی داوی ھەر بەردەوام بوو، ئەمڕۆیش زۆری
لە لایەنگرانو ھۆگرانی ئەدەبی کوردی بە شانازی دەزانن کە خۆیان بە
قوتابییەکی ئەو قوتابخانەیە دابنن و پەیرەوی ئەورەوتە ئەدەبیە بکەن.

سەرچاوەکانی ئەم وتارە

- دیوانی مەولەوی مامۆستا مودەریس ناوندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی موحه‌مه‌دی سقز
 دیوانی مەولەوی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی گۆران سالی ۱۲۸۲
 لیككۆلینه‌وه‌و بشکنینی شیعره‌ بلاونه‌کراوهدکانی مەولەوی حەکیم مەلاسالح
 ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی سه‌لاحه‌دینی ئەیوبی سالی ۱۲۷۶
 دیوانی بیسارانی حەکیم مەلاسالح سالی ۱۲۷۵
 دیوانی میرزا ئەولقاڤری پاودیی موحه‌مه‌د ره‌شیدی ئەمینی ناوهندی بلاوکه‌لاه
 مەئبەندی روشنبیری هه‌ورامان سالی ۲۰۰۸
 دیوانی وه‌لی دێوانه‌(کرماجی ناوهراس‌ت وه‌ه‌ورامی) وه‌رگیرانی رازی ناوهندی
 بلاوکه‌ره‌وه‌ی کوردستان
 کەشکۆلی هه‌ورامان ناماده‌ی چاپ موحه‌مه‌د ره‌شیدی ئەمینی
 دیوانی حافظی شیرازی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ نه‌یستانه‌ جه‌م سالی ۱۲۸۵
 مەسنه‌وی مەعنه‌وی مه‌ولانا جه‌لاله‌ دینی به‌لخی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی جاوید
 ۱۳۶۸
 -چوارینه‌کانی خه‌یام (فارسی و کوردی) شیخ سه‌لام ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی شفان
 سالی ۲۰۰۷
 دیوان مه‌هجوری کوردستانی جه‌میل نقشبه‌ندی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی ئەحمه‌دی
 سالی ۱۳۷۱
 -وتاری پنا جویان نه‌ی حه‌یبیبه‌ اله مستوفی سالی ۱۳۸۷
 -خه‌سره‌وشیرینی خانای قوبادی مه‌حه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی
 سه‌لاحه‌دینی ئەیوبی
 -سه‌حه‌وت به‌نی سیدزاده‌ی هاشمی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه‌ی ئەمیرکه‌بیرسالی ۱۳۶۵
 -به‌که‌ک وهرگرتن له‌ جه‌ند نوسخه‌ی ده‌ست نوس و به‌یازی کۆن